

BILAG

**BØRN OG UNGES
ARBEJDE MED FILM:
DIGITAL
DANNELSE
OG PRODUKTIV
LÆRING FOR
FREMTIDEN**

KIRSTEN DROTNER

BILAG: UNDERSØGELSENS METODE

Undersøgelsen omfatter tre af de vigtigste undervisningsaktiviteter, Det Danske Filminstitut (DFI) har for børn og unge: Det landsdækkende filmtilbud Med Skolen i Biografen (MSIB), online-sitet Filmcentralen/Undervisning (FCU) og filmstudierne FILM-X, der er en del af Cinemateket i København.

Undersøgelsen er udført i september-december 2015 og omfatter 14 skoler med i alt 375 elever fordelt på indskoling (1.-3. klasse), mellemtrin (4.-6. klasse) og udskoling (7.-9. klasse). For hvert trin er to klasser undersøgt og primært fordelt med en klasse i Storkøbenhavn og en i en provinsby. Dog er ingen udskolingsklasser fulgt for MSIB, mens tre udskolingsklasser er fulgt i FILM-X. FILM X-studiernes lokalisering gør, at denne aktivitet primært dækker elever fra Storkøbenhavn

Alle tre aktiviteter er undersøgt ud fra en kvalitativ tilgang: Observation i klasserne med fokus på at afdække elevernes filmpædagogiske praksis og dens læringselementer. Praksis observeres så vidt muligt fra start til slut, men inden for én dags undervisning. Hertil kommer uformelle interviews undervejs med lærere og elever. Alle navne på skoler og elever er anonymiserede.

I nogle tilfælde dækker en observation både MSIB og FCU, da nogle skoler anvender FCU som forberedelse eller efterbearbejdning i forhold til at se en film i MSIB.

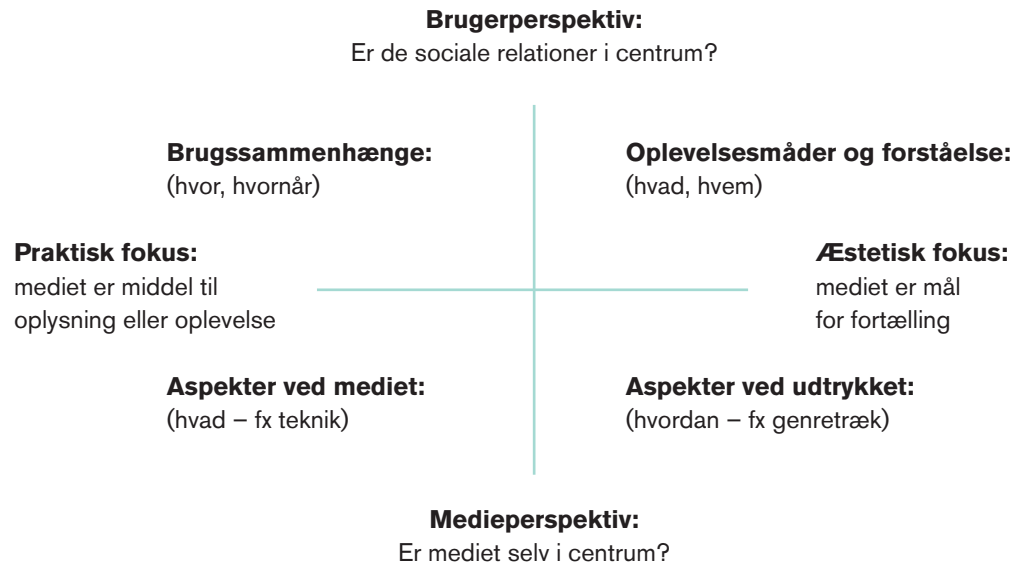
Når det gælder MSIB, er filmen set sammen med klassen, og den filmpædagogiske praksis før eller efter visningen er undersøgt. I forhold til FCU undersøges én udvalgt læringsressource (fx undervisningsmateriale om en film). I forhold til FILM-X undersøges den filmiske proces i ét forløb per trin: forberedelse, optagelse i studiet med særligt fokus på ét af de tre live action-studier, samt efterbearbejdning på skolen.

Analytiske tilgange

Undersøgelsen fokuserer på at afdække elevernes praksis i et holistisk perspektiv. Det perspektiv skabes ved at tage afsæt i den amerikanske medieforsker James Careys dobbeltdefinition af et medium som både et materielt produkt, der udveksler budskaber i et samfund, og som en symbolsk proces, hvorigennem nogen skaber mening om noget for andre (Carey 1989). Observationer er udført ud fra en observationsguide, der kobler undersøgelsens praksisfokus og den teoretiske dobbeltdefinitionen af medier, så der fremkommer **fire analysedimensioner**:

- Brugssammenhænge (hvor og hvornår)
- Oplevelsesmåder og forståelse (hvem og hvad)
- Aspekter ved mediet (hvad)
- Aspekter ved udtrykket (hvordan)

Undersøgelsens analysedimensioner

Referencer

Carey, J.W. 1989. *Communication as culture: Essays on media and society*. Boston, MA: Unwin Hyman.

